

VESTI IZ SLOVENIJE

STRUŽE, NA DOLENJSKEM. — Iz pisma, ki nam je prišlo v roke: "Naš župnik Franc Kralj ne sme poučevati krščanskega nauka. Ker je poučeval otroke, je moral iti sedet na Gro-

suplje. Pobrali so ga večkrat, ker pove tem novim gospodarjem, kar jim gre. Tako prvega svetega obhajila že dve leti nisimo imeli. Bele moke in mesa (Dolje na 3. strani)

Clevelandski krožek je za 2 igri naprej

Sinoči je clevelandski žogometni krožek "Indians" strahovito nažgal čikaški krožek z 11-0.

S tem je Cleveland za 2 celi igri pred vsemi drugimi. Njegova najbližja tekmeča, Boston in New York, sta večeraj izgubila, dočim je Cleveland dobil igro in tako je skočil kar za 2 igri naprej. Boston in New York sta na drugem mestu.

Vsak teh treh krožkov mora igrati še 4 igre. Cleveland bo igral vse štiri doma, danes še s čikaškim krožkom, v petek, soboto in nedeljo pa z detroit-skim. Ako ne bo kakšne posebne smole, bo Cleveland zmagoval v Ameriški ligi, kar bomo videli šele v nedeljo.

IZ RAZNIH NASELDIN

CHICAGO, Ill. — Umrla je naša poznana rojkinja Mrs. Frances Fale, zadeta od srčne kap. Zapuščala dva sinova in dve hčeri, ki so pa že vsi poženjeni. Doma je bila od Nove štifte v Savinjski dolini. Naj ji svetli večna luč, družini naše globoko sožalje.

Imamo tudi nekaj bolnikov. Naš č. g. L. Bogolin so si zvinili nogo, da že par tednov uporablja leseno oporo. Ponesrečila se je tudi rojkinja Mrs. L. Mladich na stopnicah, da je zdaj priležana na bolniški postelji. Bolna je tudi Mrs. Ann Hary. Vsem želimo skrajnjega okrevanja. — J. M. zast.

GOWANDA, N. Y. — Po kratki bolezni je umrl Lovrenc Bečan, star 80 let, doma iz vasi Govejek, fara Sora pri Medvodah, Gorenjsko, v Ameriki je 47 let. Tukaj zapuščala ženo, rejenko, polbrata in več drugih sorodnikov, v Ridgewayu, Pa., pa polsestro.

Tri na dan

Če Franku Lauschetu še tako ploskamo in pijemo na njegovo zdravje, ga to ne bo izvolilo za guvernerja, ako ne bomo volili zanj. Volili bomo pa zanj lahko samo tedaj, ako bomo registrirani za volitve.

Pravijo, da bo ostalo Wallacu nazadnje komaj kakih 100.000 komunistov, ki bodo še agitirali sanj. Premalo! Mi pravimo, da jih bo najmanj 100.001, ker mi štejemo zraven k pomagačem tudi Zosi Zakrajšek.

Kolumnist Pearson je povedal v nedeljo večer na radiu, da je Stalin v Moskvi ukazal tovarišem, da spravijo Tita s poti najkasneje do 1. novembra. Jožov glas seže daleč in tudi nekaj zaleže. Zato bo za Tita najboljšje, če jo kmalu ubere čez mejo in postane begunec, ali kakor pravijo tovariši: izdajalec in fašist.

Med Slovenci po svetu

Iz Francije

"Ameriška Domovina," ki jo prejemam potuje. Najprej jo preberem sam, potem sestre, potem gre k nekemu slovenskemu fantu, ki jo je pobral iz Titovega raja in ki je silno navdušen nad prekmurskim koticom, potem gre v Pariz k nekemu korokega junaka Malgaja, ta jo potem pošlje neki moji rojakinji v Nemčijo in ona jo da naprej v taborišče, da se z njo res mnogi okoristijo. Pozdrav v Gospodu! L'Abbe Leopold Mihelič.

Iz Kanade

Ama, Ont. — Pozdravljam vas kot slovenski izseljenec, ki sem dospel pred nekaj časa tu sem. Saj poznate življenje emigranta, mladega kot starega. Življenje mi je razdvojeno, ki je v tujini, a v domovini z duhom. Edino, kar si želim in pogrešam, je slovenska beseda, da se človek vsaj v mislih približa svoji domovini, ki jo ljubimo tudi v tujini kot lastno mater. Zato, prosim, da mi začnete takoj pošiljati vaš list, da bom pri čitanju zopet na rodnih tleh — v mislih... Sporočite mi, prosim, koliko je naročnina in na kak način naj jo poravam. Sprejmite, dragi rojaki, najlepše pozdrave od Slavka Šubelj.

Renfrew, Ont. — Sem bivši begunec in sem prišel pred enim mesecem v Kanado. Želim postati vaš naročnik, zato mi, prosim, začnite takoj pošiljati Ameriško Domovino. Obvestite me tudi, prosim, na kak način naj pošljem denar za naročnino. Vas vse skupaj prav lepo pozdravlja, Vladimir Vovko.

NOVI GROBOVI

Frank Hlad

Včeraj, v torek, je umrl rojak Frank Hlad, 67 let star. Pogreb njegov bo v petek jutraj ob 9:30 iz St. Angelus Church West Side na Lorain Ave. Podrobnosti bomo še poročali.

Pravda napada Tita in Dapčevića

Moskva. — Komunistično glasilo Pravda napada zopet Tita in njegove sodelavce. To pot je napad posebej na generala Peko Dapčevića, ki je nedavno imel govor Titovi armadi in jo pozval, da mora braniti domovino proti vsakemu zunanjemu napadalcu. Pravda zagovarja generala Jovanovića, ki ga je dal Tito ubiti in, ki ga je Peko Dapčević imenoval sovražnika Rusije.

Sovjeti se branijo z novimi lažmi

Moskva. — Sovjetsko časopisje se glasno napada zapadne sile, da so predložile berlinsko zadevo Zvezi narodov z namenom, da Zvezo narodov samo razbijejo. Radio in časopisje obdoljuje zapadne sile kot tiste, ki so prekinile neposredne razgovore z Moskvo.

Zlatomašnik Rev. P. Oton Kocjan

Ta naš poznani slovenski rojak, duhovnik kapucinskega reda, praznuje danes zlatomašniški jubilej v slavni baziliki v Loretu pri Marijini hišici. Tam je že leta 1941 slovenski penitencijar (spovednik z velikimi pooblastili). Pozna ga zlasti slovenski begunci iz bivših italijanskih taborišč v Servigliano, pozneje v Senigalliji, v Jesi in Riccione, ki so v času svojega begunstva radi porimali k tej slavni Marijini božji poti. Z nasmejanjo ljubeznivostjo je vsakemu kot je najbolje mogel postregel.

Rojen je bil v Ljubljani 10. maja 1876, kapucin postal 1. marca 1894, slovesne obljube je napravil 24. marca 1898 v manika pa je bil posvečen 29. sept. 1898. Kot slovenski penitencijar je bil v Loretu že 1934-38 in sedaj od 1941 dalje. Vsi njegovi številni znanci in prijatelji širom sveta mu k današnjemu dnevu čestitamo in ga prosimo, naj še nadalje prosi Božjo Mater v njeni hišici za trpinčni slovenski narod.

Pol milijona ljudi bodo prevozili po zraku

Pariz. — Zapadne sile razpravljajo o največji evakuaciji po zraku, kar jih je doslej bilo. Za slučaj, da se berlinska situacija ne premakne s sedanje stanja, bi zapadne sile preselile iz zapadnega dela Berlina v svoje cone Nemčije nad pol milijona berlinskih prebivalcev, da bi se ostali lažje prehranjevali in oskrbovali čez zimo.

Skupna vojska zapadne Evrope

Pariz. — Pet zapadno evropskih držav je napravilo sporazum za skupno obrambo. Po sporazumu sestavljajo enotno vojaško silo vojska, mornarica in zrakoplovstvo Velike Britanije, Francije, Belgije, Holandije in Luksemburga. Pogajanjem in sklenitvi sporazuma so kot opazovalci prisostvovali zastopniki USA in Kanade. Dogovorili so se tudi o podrobnostih ravnanja v slučaju, da bi nenadoma sedanje napeto stanje v Evropi izrazilo oborožen konflikt.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce: Poznani Frank Leskovic iz Hubbard Rd., Madison, Ohio, je poslal ček za \$25.

Po \$5 so darovali: Rudolf Kenik, 8908 Union Ave., Mary Bratkovic, 2705 Jay Ave. Mrs. Frances Plautz, Detroit, Mich. je darovala \$2, Frank Gabriel, Chicago, Ill. \$5, Mrs. Mary Samida, Detroit, Mich. \$3. Zadnji trije so izročili denar Anton Grdini, ko se je nahajal v Lemontu in Mr. Grdina ga je izročil nam. Iskrena zahvala vsem skupaj v imenu slovenskih revežev. Priporočamo še drugim, da bi po svoji možnosti darovali v ta blag namen.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite to samo pri signalni luči!

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ. — Kratka vsebina Bele knjige o razgovorih v Moskvi je tale:

Zapadni ambasadorji so dosegli sporazum s Stalinom, da bo Sovjetska Unija istočasno odstranila blokado, ko bodo zapadne sile v svojih conah uvedle sovjetsko marko kot edini denar za ves Berlin. Finančna komisija štirih sil naj bi nadzorovala izdajanje in obtoke tega denarja. Skupno je bilo izdano naročilo vsem vojaškim gospodarjem Berlina naj izdelajo in izvrše tehnično stran dogovora.

Maršal Sokolovski, sovjetski guverner, pa je čez nekaj dni odklonil da bi prenehal z blokado in zahteval, da morajo sovjeti dobiti kontrolo nad vsem zračnim prometom Berlina z zapadom. Vztrajal je na tem, da mora Rusija sama nadzorovati novi denar in imeti izključno ona vse nadzorstvo nad trgovino Berlina z zapadnimi conami in s tujimi državami.

Zapadne sile so protestirale proti takemu obnašanju Sokolovskega. Stalin pa je na protest odgovoril, da je Sokolovski ravnal točno po dogovoru. Medtem so berlinski komunisti izgnali zakonito berlinsko mestno zastopstvo in prevzemali s sovjetsko pomočjo uradi za uradom.

Zapadni zavezniki so poslali novo noto Rusiji, v kateri so razložili, da so vsa pogajanja doslej bila brezuspešna ter vprašali ali je Rusija pripravljena izvršiti prvotni dogovor s Stalinom ali ne. Ruski odgovor pa je bil v tem, da se zapadne sile ne drže moskovskega sporazuma. Tako ni preostalo zapadnim silam nič drugega kot odgovoriti s končno noto, da Rusija postopa nelegalno. V tej noti so zapadni zavezniki javili, da bodo spor predložili Zvezi narodov, ker je vsako nadaljno pogajanje nesmiselno.

PARIZ. — Sovjetska Rusija je bila ves dan na zatožni klopi. Predsednik belgijske vlade in njen zunanji minister Spaak je v dolgem vehementnem govoru razlagal kako Rusija v vseh zapadnih deželah vzdržuje pete kolone, kakor jih je vzdrževal Adolf Hitler. Zato se zapadne dežele morajo bati sovjetov in komunističnih organizacij ter se boriti proti njim, kakor so se borile proti nacističnim poskusom in napadom. Spaak je rekel naj sovjeti ne iščejo globokih razlogov za ravnanje zapadnih držav.

"Je zelo enostavno," je rekel "to je strah. Mi vsi se vas bojimo. Bojimo se vaše vlade in vaše politike. Bojimo se grozovitosti in tragedij, ki se vsak čas lahko zrušijo na nas. Vsa naša politika je posledica strahu pred vami."

Kanadski predsednik vlade MacKenzie King je postavil trditve, da je Sovjetska Rusija povzročila delitev sveta v dva ideološka boka, zato so Združeni narodi morali priti do sedanjega usodnega razpota. Govoril je o atomski energiji in pozival zapadne sile, naj kar nadaljujejo s proizvodnjo te sile in naj izvedejo svoj načrt za nadzorstvo nad njo, vse to brez Rusije, ker je Rusija tista, ki je preprečila ameriški nadzorstveni načrt.

Francoski zunanji minister Robert Schuman je napadel Sovjetsko Unijo radi nasilja, ki ga izvršuje v Berlinu. Izrazil je obžalovanje, da je Rusija Zvezo narodov prignala na rob prepada.

Morilska družba jugoslovanskih komunistov v koncentracijskem taborišču Dachau

Dragi gospod urednik,

V štev. 168 Vašega lista z dne 26. 8. 1948 ste objavili pod godnjim naslovom prevod iz francoskega lista "La Bataille" in Vaš komentar k procesu proti vodilnim sloven. komunistom v Ljubljani. Meni je prišel Vaš članek malo pozno v roke, zato tudi pozno odgovarjam. Najbrž bo vsled tega izgubil moj odgovor na aktualnosti in ne boste več čutili potrebe, da bi objavili. Nič ne škodi. Gotovo pa bo služil Vam in Vašemu uredniškemu zboru, ko boste imeli spet priliko — in teh prilik je vsak dan toliko — da boste morali dati Vašim čitateljem sodb o kakem novem komunističnem podvigu.

Načelo objektivnega, demokratičnega časopisa je "služiti resnici." Resnica mora prejeti slej zmagati, to zlasti v svobodnem svetu, kjer je spoštovano načelo svobode tiska in govora. V diktaturah — komunističnih ali fašističnih — pa zmaga resnica šele, ko se tak režim zruši. V boju proti komunizmu je dnevno na razpolago dovolj objektivnih resničnih dejstev. Ta dejstva so taka, da morajo vsakega pametnega, normalnega, nezadeplejenega človeka od komunizma odvrtiti. Zato ni prav nobene potrebe v borbi proti komunizmu uporabljati neresenice ali pretrgane dejstva. To je storil v svojem članku list "La Bataille."

Bil sem sam precej časa v koncentracijskem taborišču Dachau, poznal sem posebno skoraj vse iste komuniste, ki so bili v Ljubljani obsojeni na smrt, zasledoval sem ljubljanski proces po jugoslovanskih in tujih časopisih, poznano mi je vsaj deloma ozadje tega procesa in, če dovolite, imam nekaj prakse, kako se komunistični procesi rodijo in kakšnih metod se komunisti poslužujejo. Vse to mi daje vsaj malo legitimacije, da vam povem svoje mnenje, ker sem prepričan, da tisti Francoz, ki je oni članek pisal, ni bil niti v Dachau, niti na ljubljanskem procesu.

Komunistično načelo je "laži, dokler ti le kdo verjame." Hitler, ki ni bil neumen človek in ki je od komunistov prevzel mnoge institucije, je dejal, da vzamejo ljudje vsako, še tako očividno laž za resnico, če jo dovolj stalno in neprestano ponavljajo. To je tudi res. Švicarski časopis "Die Wochen Zeitung" od 4. 9. t. l. je prinesel članek, ki dokazuje kako Rusi ne samo svoje ljudi, ampak tudi nepoučeni svet varajo o splošno znanih dejstvih. V Moskvi izhaja v angleškem jeziku časopis "Moscow News." Ta časopis ponavlja laži, ki jih ne širi samo rusko časopisje, ampak ki se nahajajo tudi v ruskih školskih knjigah. Tako ni radia iznašel Marconi ampak Rusi Popov, Watt in Stephenson nista iznašla parnega stroja, ampak Rusi Samsurenkov in Cerepanov, Edison ni iznašel električne žarnice ampak Rusi Lodygin in Jablokov. Da celo penicilin je že leta 1871 iznašel Rus Lebedinski. Te laži se uče v šolah. Ruski otroci jim verjamejo, ker jim morajo verjeti. Pa mislite, da se ne najdejo na svetlu ljudje, ki tudi tem očividnim lažem verjamejo. Ozrite se malo na okoli, pa boste videli.

Tudi ljubljanski proces je ena sama velika laž. "Lagali" so

tudi obtoženci. In to v svojo škodo. Kako je to mogoče? Ali se Vam še ni nikdar čudno zdelo, da priznavajo v komunističnih državah dosledno vsi obtoženci svojo krivdo?

To so stvari, ki jih mi še ne poznamo. Sigurno dejstvo pa je, da je to nekaj nenormalnega, nekaj, kar se v svobodnem svetu ne dogaja. Komunisti razpolagajo s sredstvi, s katerimi zlomijo odporno silo vsakega človeka, s katerimi prisilijo vsakega obtoženca, da prizna tudi dejanja, ki jih ni nikoli storil, niti jih ni mogel storiti. Pa jih prizna in niti ne prosi milosti, ampak nasprotno, sam prosi za čim hujšo kazen. Najbolj silen nagon človeka je nagon po samoohrani, po življenju. Celo tega zlomijo komunisti.

Ni še dolgo tega, ko sem govoril s človekom, ki je pobegnil iz komunističnih zaporov. Povedal mi je, da so se zaprti ljudje v Ljubljani najbolj bali takozvane "električne kape." Tako kapo poveznejo agenti OZNE na glavo onemu obtožencu, ki česa noče priznati. Kapa pritiska na bobnice v ušesih in povzroči v glavi vibracije, ki povzročajo strašne bolečine. Bolečine "omehčajo" obtoženca.

Drugo orodje je takozvana "električna svetilka." Dve stranski močni električni žarnici se montirata obtožencu na glavo tako, da mu svetilna naravnost v oči. Žarnici sta zasrti, tako da pada vsa svetloba na oči. To svetilko puste obtožencu na glavi, dokler ne prizna česar ga dolžijo.

Eno običajnih mučenj je tudi tole. Obtoženca ne pustijo spati. Ponoči mu tako razsvetlijo celico, da je svetlo kot podnevi. Vsakih 5 minut, ali kasneje, ko je obtoženec že popolnoma izmučen tako, da bi vsak hip, tudi ob tej svetlobi zaspal, vsako minuto, stoji pred njim stražar in ga pretepa, suva in zbada ter ne pusti zaspati. Ljudje obnemorejo, storijo vse, kar se od njih zahteva, samo da se rešijo teh peklenskih muk.

Kdor vse to ve, sodi seveda vse te procese popolnoma drugače, kot pa človek, ki vidi samo zunanji potek razprave, ki ni nič drugega ko "inscenirana, naprej pripravljena predstava za neumno domačo publiko in naivni demokratični svet." Kdo od nas je tak junak, da ne bi priznal vsega, kar od njega zahtevajo, če ve, da ga na podlagi priznanj čaka hitro smrt? Ustrelitvijo, ob zankanju pa počasna, strašna smrt v bolečinah, ki jih je že okusil in ki mu jih ponovno obetajo. Vi v Ameriki in oni Francoz, ki je članek napisal, še niste prišli do spoznanja, da je v komunističnih državah smrt mnogokrat zaželjena rešitve iz spornega komunističnega jarma.

(Dalje prihodnjik).

Albanija osamljena in zapuščena

Beograd. — Albanija je v veliki krizi. Za prihodnjo zimo nima niti kuriva niti hrane. Po poročilih, ki pridejo v Jugoslavijo, je dal Ever Hodža, predsednik vlade, ustreliti šest poslancev svoje lastne nar. skupščine, ki so napadali njegovo politiko z Moskvo proti Jugoslaviji.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Najden denar

V Shore Tavern, 1273 E. 55. St., je bilo najdenega nekaj denarja. Kdor ga je izgubil, naj se zgasi tam pri Mr. Frank Godiću.

Prva obletnica

V četrtek ob 7:45 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Louis Papeža v spomin prve obletnice njegove smrti.

Mošt že dobite

Kofošec Winery, 6629 St. Clair Ave. naznanja, da bo tudi letos stiskala grozdje. Mošt bo prav dober. Kdor hoče dobiti najboljšega, naj se prihlasi takoj. Tam dobite tudi sode od žganja.

Na ples vabijo

Kegljači od društva št. 9 SDZ vabijo jutri večer na ples v SND na St. Clair Ave. Igrali bosta kar dve godbi, Peter Srdnikov in Mickey Ryancev orkestra. Ob tej priliki bodo razdeljene zmagovalcem tudi trofeje in sicer bo to izvršil Frank J. Lausche.

Važna seja in slike v St. Clair kopališču

V četrtek zvečer ob 7 bo v St. Clair kopališču na 63. cesti slikovna predstava. Slike bodo od raznih športnih iger, od golfa in kegljave. Bodo pa se druge zanimive slike.

Ob 8 bo pa seja Norwood Community koncilja. Na tej seji se bomo pogovorili o vsem potrebnem za izboljšavo te okolice. Ta organizacija se trudi, da bi imeli lepšo okolico in da se iznebimo stvari, ki ne spadajo v to naselbino oziroma v rezidenčne okraje.

Na to sejo naj bi prišel vsak posestnik iz te okolice, ker bo slišal marsikaj zanimivega v njegovo korist. V glavnem bo poročilo od seje v mestni hiši zaradi tovarne na 62. cesti, ki bi jo radi mi izselili od bližine stanovanjskih hiš.

Ako bo dovolj trgovcev na seji se bodo tudi lahko pogovorili zaradi okinčanja st. clairske ulice za božične praznike. Torrej naj bi bila udeležba velika. Pridite že ob 7, da boste videli slike.

V nedeljo pa k našim farmarjem v Genevo

Prihodnjo nedeljo bo vesela vinska trgatev po starih šegah in navadah na Makovec farmi, Geneva, O. Prireditelj prične že kmalu popoldne. Prišel bo Mr. Grdina s svojo kamero ter bo posnel premikajoče slike od raznih skupin, da se boste pozneje lahko videli tudi na platnu.

Udeležil se bo tudi dr. Miha Krek od našega uredništva, ki bo pojasnil farmarjem, kako lahko dobijo dobre delavce iz begunstva. Naj bi prišli vsi okoliški farmarji, da bodo slišali besede dr. Kreka in ki bo rad odgovoril na vsa vprašanja.

Pa tudi drugi naj pridejo od vsepoved na to prijetno zabavo. Zobali boste sladko grozdje in pili izborni mošt. Na razpolago bo tudi vsega drugega dovolj za lačne in žejne.

Prireditelj bo ob vsakem vremenu, ker je dovolj strehe tudi za slabo vreme. Sicer smo pa itak gotovi, da bo v nedeljo najlepši dan, nalašč naročen za naše farmarje in njih prijatelje.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 5, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA
Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	SEPTEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 191 Wed., Sept. 29, 1948

Zavedni državljani - vestni volilci

Predsednik Truman je v nedeljo izjavil, da je sedaj važneje kako zunanjo politiko vodijo Združene države kot pa kedo bo izvoljen za njihovega novega predsednika. Gotovo je težišče odločanja o usodi vsega sveta torej tudi Amerike sedaj na mednarodnem poprišču. V Parizu in Berlinu in še marsikje drugod visita vojska in mir natehtnici. Kar za las še naj se premakne pa smo iz ravnesja in pljusknila bo preko človeštva smrtna poplava tretje, totalne svetovne vojne.

S precejšnjo zanesljivostjo pa vendar moremo reči, da imajo zagovorniki miru še veliko upanja, da ga bodo ohranili preko vsega hrumnega ropota, ki prihaja iz diplomatovskih miz. S precejšnjo zanesljivostjo moremo trditi, da se bodo ameriške jesenske volitve mogle izvršiti v precejšnjem miru. Nihče ne veruje, da Sovjetska Rusija v sedanjem trenutku more tvegati vojno in vsak ve, da je nihče drugi ne bo začel. Posebno tega ne bo storila Amerika, ki je vedno najprevidnejša v takih usodnih odločitvah, ki terjajo narodovo kri. V sedanjem političnem položaju bo Amerika tudi žrtvovala mnogo svojih trenutnih koristi, samo da bi mogla v redu opraviti najvažnejše svoje notranje opravilo — volitev poglavarja države in svojih zakonodajnih zastopnikov in drugih državnih uradnikov.

Notranja politična ureditev, demokratična organizacija in ponovitev javne uprave po določilih ustave je za ameriški sistem vlade življenjskega pomena. Predsednik USA hoče in mora govoriti v imenu pooblastila vsega naroda. Čim novejšje je pooblastilo, tem večja je teža predsednikove besede. Ko bo Amerika govorila svojo tehtno in vodilno besedo glede najtežjih odločitev, hoče da v njenem imenu govori predsednik z najnovejšim popolnim pooblastilom, tako, da bo ves svet vedel, da govori ameriški narod in da bo narod sam vedel, da se izpolnjuje njegova lastna volja, ko bo Amerika dala na tehtnico svojo moč in zahtevala, da njen narod z vsemi silami brani kar je najvišji interes življenja po ameriškem pojmovanju.

Mimo razburljivih vesti o dogodkih v Parizu in drugod po svetu naj bi torej državljani Amerike te dni prve svoje državljanske skrbi posvetili resnim, vestnim pripravam za volitve.

Smo že včeraj povdarili, da prav nič ni potrebno in ne koristno prekanje po gostilnah in ulicah, ne slavljenje ne zabavljanje nad poedinimi kandidati, ampak je potrebno, da vsak stori kar je po zakonu treba, da bo on sam in njegovi sosedje gotovo lahko mogli oddati svoj glas po svojem prepričanju. Do četrtega oktobra je važno, da poskrbimo, da bodo vsi naši ljudje vpisani — registrirani. Samo to in pred vsem to. Drugo vse se da opraviti tudi še, po četrtem oktobru, registriranje pa ne več.

Naj pojasnimo to na slučaju, ki je gotovo pri srcu vsem Slovincem v celi Ameriki: kandidatura našega rojaka Franke Lavšeta. Vsak Slovenec se zanima kakšne so možnosti za njegovo izvolitev. Zelo prav in naravno je to. Potom naših slovenskih organizacij je prišel v politično življenje Amerike, slovenski krog ga je nosil in podpiral, da je premagal prve težave in dobil trdno stopnjo v najvišjem ameriškem javnem življenju. Njegova silna osebnost se je izkazala, njegova priljubljenost mu je pomagala k zmagam, ki so se zdele nemogoče. Tudi letos nastopa v izredno težkih razmerah.

Vsi Slovenci Amerike imajo oči uprte v Slovence v Ohio in s skrbjo se vsak vprašuje kako bomo opravili to svojo dolžnost, ki je ameriška in slovenska. Tudi taki, ki se pred leti niso mogli dvigniti nad osebne malenkosti, danes čutijo, da zahteva položaj in ugled Slovencev v Ameriki, da odličnega rojaka, ki med nami edini more kompetirati za najvišja mesta ameriške državne uprave z vsemi našimi močmi podpremo. Sele če Slovenci storimo vse kar je v naših močeh, smemo apelirati tudi na prijatelje drugih narodov, da glasujejo za Lavšeta kot Amerikanca največjih sposobnosti. Ni dovolj, da vsak Slovenec v Ohio Lavšeta osebno voli, potrebno je, da je vsak Slovenec Lavšetov največji zagovornik, organizator in agitator. Če Slovenci v Ohio dobro poprimemo, če solidno pripravimo vse kar je za uspeh našega kandidata potrebno, če vsak pripelje na volišče svoje prijatelje in sosedje, bo Lavše gotovo izvoljen. Moč njegove osebnosti bo dodala, kar bi mu sicer med ožimi političnimi pristaji manjkalo glasov.

Lavšetova kandidatura gre po Ohio, prijemlje in osvaja. Lavše sam je neumorno priden in vse stori, da bi zopet s svojim nastopom prinesel novega ugleda in zmago slovenskemu imenu v Ameriki. On torej stori vse. Ali pa tudi vsi tisti, ki pravimo, da smo zavedni slovenski Amerikanci, delamo tako? Ali smo poskrbeli v vsej naši okolici, da bodo vsi glasovali, ki bi mogli biti Lavšetovi, res registrirani? Ali morda ne izgubljamo časa v praznem govorjenju o Lavsetu, pa nič ne storimo? Ali naj Lavše propade na naši državljanski brezbriznosti? Ponavljajmo te dni vsak dan od jutra do

večera: Lavšeta ne more izvoliti naše simpatiziranje z njim, ampak solidno in temeljito delo za njegovo zmago. Še bo čas, da se pomenimo o njegovem programu, njegovem dosežanju delu, o njegovih nasprotnikih in njegovih lastnih napakah. Za vse politične debate bo časa še ves mesec do volj. Sedaj je le eno pot potrebno: Registriranje vseh glasov, ki bi mogli biti Lavšetovi. To mora biti opravljeno do četrtega oktobra in v slovenskih naselbinah naj bo opravljeno temeljito.

Kakor je v Lavšetovem slučaju, tako približno to drži tudi drugod. Le zavedajte se, da sovražnik ne spi. Tisti komunistični in sopotniški agitatorji, ki trosijo sedaj med ljudmi razpoloženje brezbriznosti, so vsi registrirani. Tisti, ki vam govorijo, da bodo volitve tudi brez mene in tebe minile, so poskrbeli, da bodo vsi sovražniki ameriške demokracije gotovo registrirani in bodo volili. Oni se predobro zavedajo zgodovinske važnosti sedanjih volitev v Ameriki. In čeprav nimajo prav nikakega upanja na kakršnokoli zmago; so vztrajni in marljivi kakor mravlje za volilno udeležbo svojih in v propagandi za zamenjavanje volitev med demokratičnimi ameriški državljani. Naj nas uči tragična usoda Evrope, naj nam bodo vesti iz Pariza in Berlina svarilo, da vsaj v tej zgodovinski uri ne smemo zanemariti svoje prve in osnovne demokratične državljanske dolžnosti.

BESEDA IZ NARODA

Iz zelenega Ridgewooda

Ridgewood, N. Y. — Zadržati sem brala v koloni "Če verjamete al pa ne," kako se je nek prekinjevalec spovedal in spovedniku sveto obljubil, da ne bo več kiel in da bi njegova obljuba bolje držala, se je h koncu še pošteno pridružil. Ob tej priliki sem se spomnila na moja otroška leta, ko nam je moj stari brat France pravil, kako so na večer 6. decembra pred Miklavževim praznikom hodili parkirji strašiti otroke, česar se mi starejši še vsi dobro spominjamo. To nam je pravil, ker je bil tudi on eden tistih. Napravili so se v parklje in eden pa za Miklavža. Seveda, da so bili bolj zgovorni, so stopili prej še malo v gostilno in si namazali grlo.

Dogodilo pa se je bilo, da ga je Miklavž malo preveč potegnil in ko so prišli v neko hišo, kjer je bilo zbranih večje število otrok, je udaril s palico po mizi in se tudi pošteno pridružil in zaklical: "Otroci, ali boste molili ali ne! . . ."

Ko je ta pekel odšel iz hiše, so otroci poskakali iz peči in preplašeni vprašali očeta: Oče, kaj pa je bil to za en Miklavž? Ta pa že ni bil ta prvi. . . Da, veliko strahu smo užili okrog 6. decembra, ali pri tem smo se že velikokrat nasmejala od solz. Zato sem mislila, da bi to zapisala v našo priljubljeno Ameriško Domovino, da se bo še kdo drugi nasmajal. Saj je mogoče, če kateri parkelj živ, pa naj se le spomni, kako je bilo tiste čase v naši mli in sedaj zasluženi stari domovini.

Eno, kar bi jaz rada storila je to, da bi vsakemu Slovincu potočila Ameriško Domovino v roke, da bi jo vsak bral, kajti ta časopis uči, sviri in opominja. Marsikdo se vleče za lase, ki tega časopisa ne pozna in gre na limanice.

Nek moj prijatelj mi je pravil, da je šel njegov prijatelj še lanske leto v stari kraj. Precej si je tam prikupil k hiši in mislil, da bo vse tisto lepo užival. Pa se je brizko zmotil. Kar je pridelal, je prodal za borih pet tisočakov, davka pa je moral plačati kar 80 tisoč dolarjev. In tako pravi prijatelj: "Zdaj pa veš kako je tukaj, če bi bil na morju poginil, bi bilo bolje zame. Nikar ne hodi sem, kajti kakor hitro boš prišel, boš zgubil pravico. . ."

Dalje pravi, da ima pri konjski vpregi namesto usnjenih vjati kar vrvi in ko se te razmožijo, se pretirajo in tako nimajo s čim držati konja itd. Ubogi ljudje, da gredo iz tako dobre dežele poskušat svojo srečo v živ peklu.

Jaz sem pa kar srečna in nad vse hvaležna, ko pometa pred svojo hišo, pa sežem še malo naprej k obema sosedama in še na cesto, da je vse lepo čisto in v duhu poljubljaj ameriško zemljo in si v duhu mislim — "God bless America." Že večkrat sem rekla mojim otrokom, da bi bila nebesa premajhna, če bi ljudje tako silili v nebesa, kakor hrepenijo po naši domovini. Ali ni to res? Pravi z velikim zanimanjem brem tudi poročila o naših beguncih.

Nisem mislila, da bom kdaj vzela kakega begunca. Bala sem se žrtve oziroma izdatkov in iskanja afidavitov. Zdaj pa vse tako lepo izboljšano, da ni treba nič drugega kot samo pod streho ga vzeti in mu preskrbeti delo. Zdaj sem si pa tako premislila, da bom vzela kar dva. Malo bo pomagal Bog in malo pa mi in bo pa že šlo. Eden se mi je priporočal že lanske leto, pa sem odrekla, čeprav jako težko, ker mi je ne poznan. Je iz Dolenjskega in je v Nemčiji v ameriški zoni. Ko sem pa brala, kako se je stvar izboljšala, sem se obrnila na Ligo katoliških Slovencev, ki so mi takoj odpisali in mi pisali, kaj vse potrebujem. Takoj sem pisala dotičnemu beguncu in v kratkem sem prejela vse potrebne podatke od njega. Ganljivo se mi je zahvalil in mi zagotovil, da mi bo do smrti hvaležen. In za drugega begunca oziroma žensko sem tudi pisala Ligi.

Dragi prijatelj, povem ti, da jih z veseljem pričakujem. Takoj bosta šla v šolo za angleščino in poskrbeli jima bomo tudi, da čim prej postaneta ameriška državljana. Kar se pa denarija tiče, bomo pa z veseljem poskrbeli, da bodo vsi stroški plačani. Mogoče se še kateri izmed naših čitateljev zmisli in vzame katerega teh beguncev pod streho. To bo zame najbolj vesel božič, kar sem jih še imela, če bodo že o tem božiču moje oči zagledale te sirote, da bi že letos uživala z nami sveti božični večer. Ko pridejo še moji otroci domov, pa bom imela kar lepo družino skupaj in to bo moje božično darilo novorojenemu božjemu detetu v Betlehemu.

Pomislite, koliko dobrega lahko storite. Saj ni treba misliti, da morate preskrbeti razkošno mehko posteljo, če tega ne zmorete, saj bodo ti reveži zadovoljni, da bodo enkrat na varnem pod svobodno streho. Dragi prijatelj, bodite orodje božje Dobrote in Bog vam bo pravičen plačnik. In če imate zdravje, ste pač srečnejši od milijonarja, ki ga tare bolezen ali kake druge skrbi. Saj na tem svetu itak nismo nič.

Moja hčerka Tina je pela 12. septembra v cerkvi za porok. Popoldne pa so imeli svatje v dvorani v naši bližini pojedino. Nato so se hoteli slikati in ko so stopili iz dvorane, je žena zadela kap, da je ležal na travi pred dvorano. Tudi naše male deklice so iz radoznosti tekale tja in ko so prišle nazaj, so povedale moji hčeri: "Veš, mamica, tista nevesta je bila, ki si ti pela zanj v cerkvi. . ."

Da, danes si ptiček, — jutri mrliček! Da, dragi prijatelj, zdaj si lahko naberemo dobrih del, dokler je še čas. Mnogo je Slovencev širom Amerike, ki bi morda lahko vzeli katerega teh revežev iz begunstva in si tako lahko pridobili dobrega prijatelja za vse življenje. Pomagajmo jim, dokler moremo, če nam ne bo to dobro delo že v življenju povrnjeno, nam bo pa toliko bolj gotovo po smrti.

Zaključujem ta moj dopis in pozdravljam vse čitatele Ameriške Domovine in listu pa želim veliko novih naročnikov. Ostanimo globoko verni Bogu in narodu! Antonia Rupnik.

Smrtna kosa in drugo v Newburghu

Cleveland, O. — Ker je postalo že bolj hladno, bom pa malo opisal, kako se imamo pri nas v Newburghu. Koliko se jih poroči, tega ravno ne vem, vem pa, da vsako soboto trebijo ovčomobili rogovi in oznanjajo, da je srečni par v avtu. Vsem novoporočenim želim obilo sreče z zakonskim stanom. Saj zakon je božji dar, kar svet stoji, tako je star, tako opeva pesnik sv. zakon.

Dne 16. septembra smo pokopali dva brata vojaka — Ladje in Anton Hočvar, sinova spoštovanih Mr. in Mrs. Charley Hočvar iz Maple Heights. Žalosten je bil pogled na dve krsti v Ferfolia pogrebne zavodu. Številni prijatelji Hočvarjevih so jim izrekli globoko sožalje, tem se pridružujem podpisani in izrekam moje globoko sožalje nad izgubo dveh sinov. Zmage ne dobi kdor se ne bojuje. Vaša sinova sta se hrabro borila in pomagala dobiti zmago Zed. državam. Dal Bog, da bi ne bila zastoj prelita kri vaših sinov in sinov še mnogo drugih.

Vonje so bile in bodo, žrtve vojne so bile in bodo tudi v bodoče. Le kadar bo ljubezen med narodi in le kadar bodo ljudje pričeli vpoštevati božje zapovedi — ljubi svojega bližnjega — bodo vojne prenehale.

Dne 24. septembra pa smo položili k večnem počitku rojaka in prijatelja Josepha Marinič. Bil je prijazen družabnik, skrben oče dvema hčerama ter ljubeč soprog svoji neotočljivi vdovi Ani, rojena Hočvar. Vsi, ki smo ga poznali, smo bili žalostni ob tako nenadni smrti prijatelja. Res velika je žalost za ženo vdovo ki je še bolna povrhu, za hčere, brata in sestro. Toda bodite potrpežljivi, saj Vaš soprog, oče in brat ter naš prijatelj in družinski sobrat je šel po plačilo k Bogu, kateremu je služil vse življenje. Saj je celo mnogokrat ob delavnikih, če ni delal tem božiču svoje oči zagledale te sirote, da bi že letos uživala z nami sveti božični večer. Ko pridejo še moji otroci domov, pa bom imela kar lepo družino skupaj in to bo moje božično darilo novorojenemu božjemu detetu v Betlehemu.

Pokojni je bil član vedih društev in tudi vesten član dr. Najsv. Imena. In ker je bil zvest član tega društva, mu je gotovo tudi Jezus po smrti, karega sveto ime je tako vneto zagovarjal, bil pravičen in milostljiv sodnik. Počivaj mirno dragi prijatelj in sobrat in vedno luč naj Ti sveti.

S zidavo in prenavljanjem Slovenskega narodnega doma na 80. cesti gre kar povoljno naprej in ko bo enkrat vse izgotovljeno, bo to imenitna stavba v ponos nam in našim potomcem. Le eno je še potrebno in to je — denar, da se bo lahko plačalo stavebnika. Zato je pa družba izdala nove delnice, katere lahko kupi vsak Slovenec če je že delničar ali ne. Vsi, kateri še niste delničarji imate sedaj lepo priliko, da si kupite nekaj teh delnic, ki je potrebna nuja. Ko bo dom enkrat dogotovljen in plačan, se ne bo več prodajalo del-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Naše slavno omizje je po vsestranskem razmotrivanju sklenilo, da bo naša ločitev samo začasna. Rekel sem, kot je menda vsak, ki je odhajal v Ameriko: "Eh, par let bom tam, pa pridem domov." In vsi vemo, kako malo jih je, ki so to svojo besedo držali in se vrnili domov. Kdor je enkrat okusil življenje v Ameriki in videl prilike, ki se vsakemu nudijo tam, je hotel malokdo iti nazaj v staro domovino. In če je kateri šel, jih je bilo tudi zelo malo, ki so zares ostali za vselej doma. Gara! je domov, pa uvidel, da je vseeno v Ameriki boljše, pa se je zopet vrnil. Kdor ni vzel družine s seboj v Ameriko, se je vračal za nekaj časa in zopet odšel. Samske bi pa skoro našli na prste, da bi se za stalno vrnili domov iz Amerike. Saj niso pozabili rojstne domovine, vsak dan jim je bila pred očmi, toda vendar so gospodarsko izračunali, da doma ni dovolj kruha za vse. Dekleta so se pomozila, fantje poženi v Ameriki, si ustanovili svoje domove in ostali. Trdo so delali, morda še bolj kot doma, pa jim vendar domovina ni mogla dati kaj podobnega, kot Amerika. Koliko nas je tukaj v Ameriki, ki imamo svoje hiše, trgovine, podjetja, avtomobile, radije, farne in kaj vse! In koliko nas takih bi moglo imeti vse to, če bi ostali doma? Amerika je samo ena na svetu z vsemi prilikami in vsega, ki je bil pameten in priden in če je bil — zdrav.

Torej obljubili smo vsi, da je ta naša ločitev samo kratka in sestra Mica je obljubila, da bomo imeli pri nji ob moji vrnitvi veliko pojedino. France je celo obljubil, da bo za tisto priliko dobil iz Trsta tisto nebeško kapljico, ki ji pravimo "refosko", ki bi ga angeli pili, če bi tako naneslo, da bi ga lahko. Razume se, da sem obljubil prinesiti iz Amerike lepe odpuške vsakemu. Lahko jih bom, ki bom strašno bogat človek. France je to mojo zadnjo trditve naglo pribli na steno s prepričevalno pripombo, da bi se dalo o tem debatirati. Bo že videl, sem mu zažugal, ko bom prišel ves v zlatu iz Amerike. (Naj kar zdaj tukaj povem, da se nisem lagal, ker ko sem prišel sedem let pozneje domov za par mesecev,

Potem je prišel večkrat v Ljubljano brat Tone, ki je služil pri orožnikih. Tudi fin fant, zastaven in imeniten družabnik. Tretji je bil Zalokarjev Srečko, ki nam je bil neobhodno potreben, ker je pel drugi bas. No in smo se tisti večer zbrali z lepim programom do odhoda mojega vlaka. Najprej večerja, potem v kavarno. Obdržali smo znamenite govore, drug drugega povzdigovali, se spominjali veselih časov, ki smo jih prenesli skupaj ter si obljubovali večno zvestobo, če že ne večno, vsaj do groba. Prav nič nismo bili žalostni in nič nismo prekinjali usode, ki je posegla s svojo kruto roko med nas in nas razkropila. Kaj bi se kisali taki fantje! Še najbolj je mojim trem prijateljem grenila uro slovesa bridka misel, da si bodo morali paiskati zdaj drugega namesto mene. Drug za drugim so pribijali, da ga bodo težko dobili kakega guneveta, ki bi bil ob vsaki uri pripravljen storiti vse, kar bi nujnega sklenila naša družba. Recimo, če bi se naši družbi zdelo nadvse potrebno, da se mora dobiti človek, ki bi stopil pred ljubljanskega župana in mu mora povedati naravnost in brez ovinkov, da je osel, bi jaz prvi dvignil roko. Če bi naša družba, po temeljitnem preudarjanju uvidela veliko potrebo, da ne gre drugace, kot da se še tisti večer vrže prvega policaja (mi smo jim rekli: kifeleci) v Ljubljano, bi bil jaz prav gotovo tisti, ki bi šel do tri in poljuga čez most. Se reče, saj tega nismo uganjali, ampak pravim, da bi, če bi ravno tako naneslo in bi tako kazalo za boljše odnose med nami in posvetno gospodstvo.

Ivan, ki je bil vedno vesten človek, je ugotovil, da mora Japet (tako mi je navadno rekel) zdaj na kolodvor, če hoče zares v Ameriko. Če pa ne, ga bomo pa se naprej. Da ne kaže drugače, sem priznal in Ivan je za slovo intoniral še tisto: Ta vinček je za rajžo, sam fantom na korajžo. . . obrnili smo k zarezec narobe. Ivan je plačal (kakor navadno) in stopili smo v megleno ljubljansko noč.

J. Resnik.

Posebno pa se apelira na mlajše, ki sedaj dobro delajo, naj bi vsaki mesec kupili nekaj teh delnic in ko bo dom dograjen, da bo tudi plačan. Koristi od doma boste imeli vi.

Tudi prizidava župnišča je že pod streho. Sedaj bodo lahko dogovarjali tudi v slučaju dežja, saj streha je nova.

Pa še nekaj. V poletnem času nismo kaj radi zahajali na društvene seje. Sedaj pa, ko je jesen že tukaj, pa se le potrudimo, da pridemo kdaj kaj skupaj. Društvo Najsv. Imena farne sv. Lovrenca bo imelo svojo redno sejo v nedeljo 3. oktobra po opravi v cerkvi, to je ob 2:30 popoldne. Pridite vsi, ki ste v minuli kampanji pristopili: posebno mlajših je več pristopilo, pa še niso vpisani pri tajniku. Pridite pa tudi starejši. No, pa saj vas moram pohvaliti, da na te seje še nekam precej radi prihajate. Torej v nedeljo 3. oktobra pridite vsi člani dr. Najsv. Imena sejo ob 2:30 popoldne v cerkveno dvorano. Pozdravljeni, J. Resnik.

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Tedaj se je pa zagnal Maček: "Kje pa je urbar? Kakšen pa je? Pokaži mi ga, da ga razčesnem. Se grofa se nismo bali, kaj se bomo urbarja? Ni tak gospod!"

"Kje je urbar? Pobijmo ga!"

Ahtik je pa nadaljeval: "Urbar ni gospod ne kmet. Urbar so buke, ki jih je gošpod pisal. Pisal jih je pa tako, da je za gospoda prav, za kmeta napak. V graščini je urbar, v izanski graščini, v turjaški graščini, v Namršlju, pa tudi naš fajmošter ima urbar. Kdor pobira desetino, kdor ima tlačane, ima urbar. Notri so zapisane gosposke pravice in kmetove dolžnosti. Tudi kmetke pravice so zapisane notri, pa kaj to pomaga, ko jih kmet brati ne zna, gospod jih pa noče pretolmačiti, zakaj urbar je pisan tako, da ga samo gospod razume, kmet pa ne. To je zvičaja. Beri, kmet, ako znaš in razumeš tuj jezik! Ni tako pisano, kakor govoriš ti in je govorila tvoja mati, ampak tako kakor se je spakoval gospod. Tak je urbar! Sklepi se nanj, ako ga brati ne znaš! Pisar ga prebira in bere samo tisto, kar je za graščino prav, drugo zamolči. Pisarji so se hujši kakor graščaki. Nobene vesti nimajo. Pravice, ki govore za kmeta, zbrisujejo, pa pišejo notri, kar hočejo. Zato je tlaka vedno hujša in desetina vedno večja, ker je urbar krivčen. Urbar je treba popraviti, potlej bo svoboda."

"Dobra pridiga je bila," se je oglašal v kotu mošček, ki je ves čas poslušal z odprtimi usti.

Krivnoga, ki se je bil med govorjenjem preril blizu, zakaj stvar, o kateri je razpravljali Ahtik, ga je zanimala, je pa dejal:

"Uničiti je treba vraga, ne pa popravljati. Ako je vse napak — se ne da nič popraviti, ali pa vsaj tako ne, da bi bilo za kmeta prav. Urbar je treba uničiti!"

"To je prava beseda! Ta je moška!" je jeknilo okrog njega. Maček je pa zarohnel.

"Meni dajte urbar v roke, pa boste videli, kaj bom naredil. Kje je urbar?"

"Kje je?" jih je ponovilo več.

"V graščini je. Pisar sloni na njem. Ponoči je pa v železni omari," je razložil Ahtik. "In še enkrat rečem: dokler je

urbar tak, ni nobene svobode."

"Daj mi ga v roke! Kaj nisem rekel?" je rotnel Maček. "Tam je, kakor sem rekel. V graščini je. Poni pojdi!"

"Kdo gre z menoj?" je vprašal Maček in se ozrl.

Toda nihče se ni ponudil, kar molčali so in umikali Mačku oči.

"Kje pa ste? Samo jezik vas je. Ko bi bilo treba prijeti, pa roke v žepu tičite. Pa naj bo urbar kjer hoče zasran mene, naj se piše kakor hoče: tista hoja bo moja, ki bo meni všeč, destinacije bom pognal, na tlako bom pa tja šel, kamor bom sam hotel."

Tako se je hudoval Maček, ko je videl, da ljudje nimajo pravega poguma.

Nekateri so se oglašali:

"Urbar in svoboda ne gresta skupaj. Dokler ima graščak urbar, bo za njega pisan, kmet bo pa desetino dajal in na tlako hodil. Taka svoboda bo tudi v bodoče."

"Zdaj ste slišali!" je viknil Maček. "Urbar! Urbar! Pa ga imejte! O, ko bi bila noč in bi bili moji fantje tu!"

Tedaj se je oglašil Tone Krivanoga, ki je bil zbral misli in se mu je v glavi porodil načrt, ki ga je bil kar vesel. Zrastle je, kolikor je mogel in zinil, da so ga slišali vsi, tudi oni, ki niso mogli v hišo in so pod okni oprezovali in čakali dogodkov.

"Urbar mora ven! Naj sto pisarjev sloni na njem in naj ga sto ključavnič zapira, urbar mora biti naš. Mi ga moramo popraviti. Tako ga bomo popravili, da ga nihče več ne bo bral. Pokažimo, kako zna kmet pisati in kako se dela svoboda. Vsi pojdemo po urbar!"

Pogum je navdal srca in val gibanja se je zagnal na vse strani in zaorilo je iz vseh gri: "Vsi pojdemo! Vsi pojdemo! Urbar mora biti naš!"

Maček je bil ves presenečen nad uspehom, oči so se mu zazikrile, pogledal je Toneta, stegnil je roke in ga objel, rekoč:

"O, kako te imam rad! Ti si pravi!"

In še so vpili:

"Ala! Pojdemo! Precej pojdemo!"

"Počasi!" je nadaljeval Tone. "O belem dnevu se ne napravijo take reči. Noč je pravi čas za taka dela."

"Precej! Kaj bi se bali?" je menil Maček.

(Dalje prihodnjik.)

pa s prisilnim delom. Niso pa videli ljudje, da bi oblast znala uporabiti sredstva, ki jih uporabljajo napredne dežele. Tako je ljudstvo stvar, ki je sicer potrebna, vzelo za sovražno vladno dejanje in marsikje ni tako sodelovalo, kot bi moglo in kot so vladni organi želeli. Iz tega so nastali spori in sledile so kazni. Okrajni ljudski odbor (včasih bi rekli glavarstvo) v Novem mestu je kaznoval predsednika krajevnega odbora v Šmarjeti Franca Pelka s plačilom kazni 4.000 dinarjev, Franca Pusta iz Globodola na 3.000 din, Poldeta Longodera iz Šmarjete na 3.000 din. V šentjernejški okolici je bilo kaznovanih 12 kmetov s kaznimi od 400 do 4.000 din.

Značilno je, da so med kaznovanimi celo predsedniki krajevnih odborov. Tudi ti ožji sodelavci režima so smatrali ukaze vlade za šikane. Znamenje, da pravo ljudstvo z vlado ne sodeluje, ampak smatra njeno delo, čeprav ima kdaj dober namen, za nekaj vsiljivega. Dopisniki komunističnih listov pravijo, da so nasprotniki režima proglasili tega hrošča za kazen božjo.

ZA LJUBLJANČANE. — Iz ljubljanskih listov posnemamo, da so v Ljubljani spremenili zasebne vrtove med staro Mikličovo restavracijo in Resljevo cesto v park. Poseben park so uredili tudi ob klasični gimnaziji in ob Puharjevi ulici. Vse to je sedaj lahko napraviti, ker ni treba zemlje odkupiti, ampak se stare lastnike kar razlasti.

ŠTEVILO ZADRUŽNIH DOMOV. — O nadlogi slovenskih vasi v letošnjem letu, o prisilni zidavi zadržnih domov, smo že mnogo pisali. Naj danes po ljubljanskih listih dodamo, da se do sedaj v surovem zgradili 144 domov. Pri nadaljnjih 26 je zrastle pritličje, pri 56 imajo zabetoniran temelj in pri 128 so začeli vsaj s prvimi deli. O vsakem domu berete v listih dolga poročila, ki poleg gori imenovanega hrošča izpolnjujejo komunistične liste. Tako priganja vsa komunistična javnost k čim hitrejši kolektivizaciji.

Z AVSTRIJSKE MEJE. — Neki avstrijski list opisuje, kako silno stražijo sedaj jugoslovani avstrijsko mejo. Ze poprej strogo zastražena meja je postala po sporih med Kominformo in Titom tudi za izvežbane tihotapce neprehodna. Ze približati se meji z ene ali druge strani pomeni življensko nevarnost. Vsako tihotapstvo med Avstrijo in Jugoslavijo je dejansko prenehalo. Obmejno cono imenujejo v Avstriji cono strahu. Hudo so prizadeti obmejni kmetje. List pravi:

IZ NOVOMESKEGA OKRAJA. — Pisal sem že, da je bilo v komunističnih listih letos včasih več pisanja o koloradskem hrošču, ki napada krompir, kot o ljudeh. Gotovo je skrb oblasti, da se taka bolezen zatire in da pritegne ljudstvo k sodelovanju. Do tu bi bilo vse v redu. Toda elavna "ljudska" oblast je to stvar vzale v roke na isti način kakor preganja razne volune, izdajalce, kolaboratorje. Z uradnim pritiskom so hoteli doseči uspehe in

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

kmalu ne bomo več poznali; tako dolgo že nismo videli ne enega ne drugega. Sladkor je strašno drag. Pa tudi kart zanj ne dobe vsi. Karte dobe le otroci; odraslih pa tisti, ki so na zgoraj dobro zapisani. Kavoj jemo iz jecmena in korenja. Mila ni dobiti. Pa če prav smo umazani, naši partizani skrbje, da je zmeraj kak ples. Samo na te limance morejo ujeti še kaj kalinov.

KRIŽ PRI KOMENDI. — Kako vzorno je gospodarstvo na državni posestvih nam pripoveduje dopis v "Lj. pr.", ki pravi da po treh letih še nobeden ni mislil, kaj bi naredil z razvalinami gradu Križ pri Komendi. Šele sedaj so prišli na to, da morejo dobiti iz ruševin 800 tisoč kosov opeke pa tudi dosti drugega gradbenega materiala. Dopisnik pravi, naj se to porabi za zidavo zadržnih domov. Grad Križ je bil porušen po partizanih leta 1944. Uničene so bile poleg drugega dragocene umetniške zbirke, zlasti zbirka Metzgerjevih slik. O da, rušiti je lahko, graditi pa vse težje. Ne bo tako hitro pozabljeno v slovenski zgodovini, kako nesmiselno so partizani rušili in požigali po Slovenskem.

PREVALJE V MEŽIČKI DOLINI. — Pred 120 leti je bila napravljena na Prevaljah cinkarna in kmalu za njo primeroma velika tovarna železnih izdelkov. Toda kasneje so gospodarji opustili delo in stare tovarne so bile v glavnem razvaline. Sedaj so začeli na tem mestu z malo tovarno za izdelavo vseh vrst pil. Tu nasekavajo pile za domače porebe kmeta in obrtnika, pa pile za veliko industrijo in fino mehaniko. Upajo, da se bo delo obnavelo.

NA VRHNIKI gradijo zadržno skladišče. Vrhniko postane po načrtih petke vedno bolj industrijski center. V zvezi s tem gospodarskim razvojem potrebujejo za zadržne nove skladišče, kajti stare trgovine so po večjem vse odpravljene. Z delom tega centralnega skladišča so začeli 18. julija. Poročilo ne pove, kaj so napravili s skladišči razlaščenih trgovcev.

IZ NOVOMESKEGA OKRAJA. — Pisal sem že, da je bilo v komunističnih listih letos včasih več pisanja o koloradskem hrošču, ki napada krompir, kot o ljudeh. Gotovo je skrb oblasti, da se taka bolezen zatire in da pritegne ljudstvo k sodelovanju. Do tu bi bilo vse v redu. Toda elavna "ljudska" oblast je to stvar vzale v roke na isti način kakor preganja razne volune, izdajalce, kolaboratorje. Z uradnim pritiskom so hoteli doseči uspehe in

vi, da so edini, ki gredo čez mejo agenti Ozne. Tu in tam se prebije iz Jugoslavije kak obupan begunec, ki je z begom riskiral svoje življenje.

KAKO OBUPEN JE PREHRANBENI POLOŽAJ v Jugoslavije pove tale inserat v komunističnem listu "Slov. por.": "Na poti s postaje do Koke sem izgubila vrečko bele moke. Pošten najditelj naj mi jo vrne. Dala mu bom nagrado." Tako inserat. Ženska plača inserat ponuja nagrado naditelju vrečke bele moke. Če jo je dobila nazaj, je najbrž poklicala prijateljico, naj se z njo vesele, kot je to naredila svetopisemska žena, ki je našla izgubljeno dramho.

BELO DOBIJO

Mož za splošna dela. Delo dobi možki za splošna dela. Plača in hrana. Zglasite v Hasty-Tasty Drive In, 18482 Lake Shore Blvd. (192)

Dekle dobi delo. Sprejme se strežkinjo. Hrana in uniforma. Plača. Zglasite se v Hasty-Tasty Drive In, 18482 Lake Shore Blvd. (192)

Dve ženski sprejme. Ameriška družina, ki namestila sprejeti begunsko družino, potrebuje začasno 2 ženski za posetstvo v okolici Clevelanda in sicer: 1 žensko, ki bi skrbela za 2 otroka, 2 in 4 leta stara, ter žensko, ki bi pomagala pri splošnem gospodinjstvu ali kuhinji. Ženski dobijo zaposlitev, dokler ne pride begunska družina iz Evrope, najbrže do konca leta. Pokličite Chagrin Falls 7673.

Delo dobi. Strežkinja, stalno delo. Zglasite v Perrotti Cafe, 390 E. 156. St. (192)

MALI OGLASI

New Roof! Of the highest quality. All colors and blends. Free estimate. Cleveland's fastest growing roofers.

Tarpley Roofing Co. 726 E. 125. St. GL 8638 (195)

Truk naproday. 1/4 ton Chevrolet v prvovrstnem stanju, mala miljaža. Pokličite KE 5152. (193)

Bungalow naproday. Nekaj posebno finega, ima 4 sobe in pol. Kopalnica iz plošč, plinska gorkota, velike shrambe za obleko, klet pod vso hišo in podstrešje. Nahaja se blizu 222. ceste. Cena samo \$10,600. Imamo tudi več drugih finih vrednot naproday. Vprašajte Lou Herzog & Associates 620 E. 200. St. KE 3970 (193)

vi, da so edini, ki gredo čez mejo agenti Ozne. Tu in tam se prebije iz Jugoslavije kak obupan begunec, ki je z begom riskiral svoje življenje.

KAKO OBUPEN JE PREHRANBENI POLOŽAJ v Jugoslavije pove tale inserat v komunističnem listu "Slov. por.": "Na poti s postaje do Koke sem izgubila vrečko bele moke. Pošten najditelj naj mi jo vrne. Dala mu bom nagrado." Tako inserat. Ženska plača inserat ponuja nagrado naditelju vrečke bele moke. Če jo je dobila nazaj, je najbrž poklicala prijateljico, naj se z njo vesele, kot je to naredila svetopisemska žena, ki je našla izgubljeno dramho.

BELO DOBIJO

Mož za splošna dela. Delo dobi možki za splošna dela. Plača in hrana. Zglasite v Hasty-Tasty Drive In, 18482 Lake Shore Blvd. (192)

Dekle dobi delo. Sprejme se strežkinjo. Hrana in uniforma. Plača. Zglasite se v Hasty-Tasty Drive In, 18482 Lake Shore Blvd. (192)

Dve ženski sprejme. Ameriška družina, ki namestila sprejeti begunsko družino, potrebuje začasno 2 ženski za posetstvo v okolici Clevelanda in sicer: 1 žensko, ki bi skrbela za 2 otroka, 2 in 4 leta stara, ter žensko, ki bi pomagala pri splošnem gospodinjstvu ali kuhinji. Ženski dobijo zaposlitev, dokler ne pride begunska družina iz Evrope, najbrže do konca leta. Pokličite Chagrin Falls 7673.

Delo dobi. Strežkinja, stalno delo. Zglasite v Perrotti Cafe, 390 E. 156. St. (192)

MALI OGLASI

New Roof! Of the highest quality. All colors and blends. Free estimate. Cleveland's fastest growing roofers.

Tarpley Roofing Co. 726 E. 125. St. GL 8638 (195)

Truk naproday. 1/4 ton Chevrolet v prvovrstnem stanju, mala miljaža. Pokličite KE 5152. (193)

Bungalow naproday. Nekaj posebno finega, ima 4 sobe in pol. Kopalnica iz plošč, plinska gorkota, velike shrambe za obleko, klet pod vso hišo in podstrešje. Nahaja se blizu 222. ceste. Cena samo \$10,600. Imamo tudi več drugih finih vrednot naproday. Vprašajte Lou Herzog & Associates 620 E. 200. St. KE 3970 (193)

V najem oddajamo. Dve opremljeni sobi; najraje mlademu slovenskemu veteran-skemu paru brez otrok. Vprašajte na 1857 E. 63 St. ali pokličite EX 6175.

Za 3 družine. Naproday je hiša za 3 družine blizu cerkve sv. Jožefa, se- verno od St. Clair Ave. Je v zelo lepem stanju. Pokaže se po dogovoru. Vprašajte pri Tisovec Realty, 1366 Marquette Rd. EN 4936. (193)

Cenjenim odjemalcem, novim in starim NAZNANJAMO. da bomo letos zopet imeli prvovrsten mošt. To se pravi, prešli bomo belo in črno grozdje prvovrstne kvalitete. Priglasite se takoj, da ga boste lahko pravočasno dobili in pa prvovrstnega.

V zalogi imamo tudi S O D E od žganja. naša postrežba je točna in solidna, zato vam je porok

KOROSEC WINERY. 6629 STS. CLAIR AVE. CLEVELAND, O. Pridite ali pokličite ENdicott 2233

OBLAK MOVER. Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca JOHN OBLAKA HE 2730. 1146 E. 61st St.

All ste pravilno registrirani, da boste volili 2. novembra!

REGISTRIRATI SE MORATE, CE

- ste dosegli 21. leto
- ste spremenili ime
- ako niste volili zadnji 2 leti
- ste spremenili naslov

REGISTRIRAJTE SE DANES PRI Volivnem odboru v Cleveland City Hall Lakeside in 6. St. Odprto vsak dan

ZAVARUJTE SI GLAS Z REGISTRACIJO

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDELEJ. OGREODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO. 6605 ST. CLAIR AVENUE FRANK CVELBAR, lastnik

1898 1947

V BLAG SPOMIN. PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBJENEGA SOPROGA IN SKRBNEGA OČETA Louis Papeš

ki je zaspal v Gospodu dne 29. septembra 1948.

Srčno ljubljeno predrago nepozabni mož in oče; težka bila je ločitev, ko odhajal si s sveta.

Tvoji žalujoči: TEREZIJA PAPEŠ, soproga; SINOVI: HČERE, ZETJE, SINAHE, VNUKI in VNUKINJE. Cleveland, O., 29. septembra 1948.

SEDMAX Moving & Storage. ALSO LIGHT EXPRESSING. 1024 E. 174 St. KE 6566

DO YOU GET VITAMINS? Of course you do. Everybody does! Can't live if they don't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

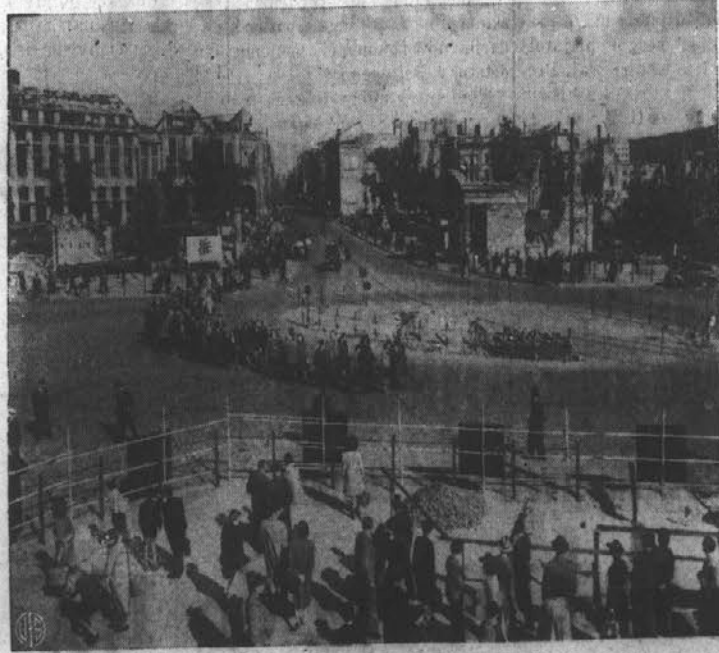
ONE A DAY. MULTIPLE VITAMIN CAPSULES. A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known. Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store. MILES LABORATORIES, INC. Kansas, Indiana

MALI OGLASI

Dve fini suknji. Radi odhoda v Florido prodamo dve težki zimski suknji za moške; ena je še nova, temnozelena iz finega blaga, ena je pa tudi v dobrem stanju. Obe sta srednje mere. Proda se jih za manj kot polovično ceno. Tudi ena ženska suknja je naproday iz najbolj finega blaga; nova je bila \$80, se proda za \$15. Zglasite se na 15615 Trafalgar Ave.

Confectionery Naproday. Nahaja se v slovenski naselbini na St. Clair Ave. Zraven je stanovanje 5 sob, ki je na razpolago takoj. V prodajalni je velika zaloga, nove pregraje z mizami za goste, nov preday za karte, nov držaj za magacine, pripravna omara za cigare, dober fountain za sladko pijačo, izdelovalce za brizganec, ledenice za sladolez z 12 duplinami. Kogar bi to zanimalo, naj pokliče EN 9133. (192)

Hiša naproday. Krasna 5 sob hiša v prvovrstnem stanju; lep yard in garaža; nahaja se na 172. cesti. Pokličite EV 1197. (192)

Rdeči na pohodu v Berlinu. — Slika nam predstavlja skupino komunistov, ko so s zastavami vkorakali v Berlin kot protest proti zaveznikom v Berlinu. Po naročilu Moskve rdeči dolže Amerikance in Angleže vse pa pomanjkanja in črna trga v Berlinu.

Izgubljeni svet

ROMAN

Bilo je vse polno posla in čó, na primer s pomočjo kake-zvzeti fant ga je opravil izvrst- ga novega letala, hodil po na- no. Pred vsem je odvezal pod- našim vodstvom konopec, ki je bil ovit okoli panja, in vrgel konec nam. Vrv ni bila bolj debela kakor navadna vrv za obešanje perila, zato pa izre- dno močna; če nam tudi ni mo- gla nadomestiti mosta, lahko bi bila za nas neprecenljive vrednosti v slučaju, da bi zopet morali laziti po skalovju. Na drugi konec konopca je potem navezal Zambo vrečo z živili, ki jo je privlekel na vrh, da smo jo lahko potegnili na našo stran. S to zalogo bi lahko iz- hajali vsaj teden, če se tudi ne bi posrečilo dobiti nobenega drugega živeža. Naposled se je spustil Zambo vnoči dol in je prinesel še dva svežnja z raznimi stvarmi, zaboj streliva in še druge potrebščine, katere smo vlekli s pomočjo konopca, ki smo ga vedno vrgli zamorcem nazaj. Šele zvečer se je spu- til v vzhodje in nam zopet za- gotovil za slovo, da bo že ob- držal Indijance do prihodnje- ga jutra.

Na ta način sem porabil skvo- vso prvo noč našega bivanja na planoti za popisovanje vseh naših doživljajev pri luči edi- ne leščerbe, ki jo imamo.

Povečevali smo in se spravili spat tik ob robu planote, ko smo potolažili žejo z dvema teklenicama slatine, ki smo jo našli v zaboji med drugimi re- čimi. Priti do vode je za nas življenjsko vprašanje, toda mi- slim, da ima celo neutrudljivi lord John za danes dosti doživ- ljajev, pa sploh ni nihče izmed nas navdušen za takojšnje raz- iskovanje nepoznanega sveta. Nocoj nismo prižgali ognja in smo se potrudili ostati po mo- žnosti tihi.

Jutri (ali pa, prav za prav, danes, ker se že svita, med tem ko to pišem) se poglobimo v notranjost te čudne dežele. Ne vem, kdaj bom zopet lahko pi- sal in ali bom sploh imel prili- ko pisati. Kakor vidim zdaj, so Indijanci še tu, in brez dvo- ma bo kmalu tu zvesti Zambo, da vzame pismo. Upam torej, da pride res na naslov.

P. S. — Čim več premišlju- jem, tem obupneje se mi zdi na- še stanje. Nimam nobenega upanja na povratek. Če bi še rastle ob robu planote kako vi- soko drevo, bi lahko zopet pre- mostili prepad, a ni nobenega drevesa bližje kakor v petde- setih yardih oddal. Tudi vsi skupaj ne bi mogli privleči de- bla, ki bi se lahko porabilo za most. Konopec je pač prekrat- tek, da bi se z nim poskušal spustiti navzdol. Ne, naš polo- žaj je obupen — obupen!

Deseto poglavje.

Doživeli smo neverjetne stvari.

Doživeli smo in še vedno do- življamo neverjetne stvari. Vsa zaloga papirja, ki jo imam, šteje pet starih beležnic in ne- kaj posameznih pol, a ostalo mi je samo eno polnilno pe- ro; nadaljeval bom, dokler sem v stanu gibati z roko, in popisoval naše vtise in doživ- ljaje. Saj smo mi izmed vse- ga človeštva edini ljudje, ki lahko gledajo slične reči, in za- to je moja sveta dolžnost o njih poročati, dokler jih še imam v svežem spominu, ter dokler nas ne doleti ona uso- da, ki nam neprestano preti. Morebiti bo končno Zambo la- hko spravil te zapiske na ama- zonsko obalo ali pa se posreči to na katerikoli način meni osebno; morebiti najde ta šop lističev pozneje kak pogumen raziskovalec, ki bo z večjo sre-

na nogi. Hlačnica mi je zle- zla ponoči nekoliko navzgor, ta- ko da je bilo videti vrh nogavi- ce za nekoliko prstov gole ko- že. Sredi nje je štrlelo nekaj sličnega debelemu rdečkastemu grozdju. Začuden pri tem po- gledu, sem se nagnil, da pri- mem in odstranim nepoznano stvar, pa mi je nenadno poči- la med palcem in kazalcem in me tako pobrizgala s krvjo, da sem se prestrašil. Zakričal sem od gnuša, kar je k meni privabilo oba profesorja.

"Jako zanimivo," je rekel Summerlee in se sklonil nad oteto pozabljenju kot zgled re- šenično neverjetnih doživljajev. "Prvi v vrsti teh dogod- kov mi sicer nikakor ni mogel vstvariti posebno prijaznega mnenja o kraju, kamor smo zablodili. Ko sem se po krat- kem spanju zudil ob svitanju, no pravico, vpisati svoje ime sem zagledal jako čuden pojav

vino. Žalibog, da ste uničili to krasno živalico, v trenutku, ko se je nasitila."

"Zoprna golazen!" sem za- klical.

Profesor Challenger je dvig- nil v znak protesta svoje velike košate obrvi in mi pomirjeval- no spustil na pleče mogočno šapo.

"Naučiti se morate bolj znanstveno misliti pa vse ceni- ti z znanstvenega stališča," je rekel. "Za človeka s filozofsko oblikovanim razumom, kakor sem jaz, je ta pijavka s šila- stim rilcem in raztegljivim tre- buhom prav tak čudež stvar- stva kakor, rečimo, pav ali tudi aurora borealis (severna luč). Ogorčen sem, če slišim,

kako zaničljivo o tem govorite. Upajmo, da se nam posreči, če se potrudimo, dobiti še katere- ga zastopnika te vrste."

"Vaše upanje je popolnoma opravičeno," je pripomnil pi- kro Summerlee, "zakaj baš zdaj je izginil tak zastopnik za vašim ovratnikom."

Challenger je skočil v zrak, zatulil kakor bik in besno pri- čel slačiti suknjo s srajco. Summerlee in jaz sva se tako krohotala, da sva mu komaj mogla pomagati. Slednjič smo strgali obleko z njegovega mo- gočnega telesa (krojaška mera je morala znašati vsaj 54 pal- cev širine). Ves hrbet je bil gosto porastel s črno dlako, in iz tega pragozda smo potegnili

potujočo pijavko, preden ga je utegnili piti. A po grmovju okoli nas je mrgolelo vse pol- no te golazni; torej smo mora- li zapustiti čimprej svoje ta- borišče.

Toda najbolj potrebno je bi-

lo, da se sporazumemo z zve- stim zamorcem, ki se je baš v tem trenutku zopet prikazal na vrhu skale s kakaom in prepe- čencem v rokah, da nam pošlje zajtrk v pločevinasti posodi,

(Dalje prihodnjik)

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

MEAL-TIME VARIETY
at a LOWER COST!

Extend the nutrition of high-cost foods into a balanced appe- tizing meal with economical CREAMETTES.

THE MORE TENDER • MORE DELICIOUS MACARONI

Bolj mehki, bolj slastni MAKARONI

Mi dajemo in zamenjamo Eagle znamke

V ČETRTEK — SAMO EN DAN

The May Company's KONCEM MESEČNA RAZPRODAJA

Po vsej prodajalni se bo počistilo izredne
zaloge, razne mere in barve

NE SPREJEMA SE NAROČILA PO POŠTI ALI TELEFONU.

KUPLJENIH STVARI SE NE ZAMENJA.

PRIHRANITE 1/4 do 1/2

KUPLJENE STVARI NA ODPRT RACUN SE VKNJIZI 1. NOVEMBRA

The Last Word in Distinction
The First Word in Fine Furniture

The DOUGLAS Georgian
DINETTE SET

You've never seen anything like the Georgian before... there's never been anything like it before. It's completely new, completely unique.

Imagine—a handsome, gleaming, chrome dinette set styled in the luxurious and highly desirable Duncan Phyfe manner! Your friends will compliment you on your good taste and frankly they'll envy the way the "Georgian" will make your entire home seem newer, brighter, gay! Be sure to see this distinctively designed set today!

• Oval Table Top in Genuine Formica
• Automatic Equalizer Slide Permits Table to Open
• While Legs Remain Stationary
• Plenty of Chair Room Under Table
• Chairs Richly Upholstered in Colorful Duran
• Choice of Smart Decorative Colors
• Top Measures 30" x 48". Extends to 60".

SEE THE Georgian AT

EASY MONTHLY PAYMENTS

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

JOHN SUSNIK

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega srca naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je preminul naš dobi prijatelj

Matevž Gantar

ki je za poškodbami, ki jih je dobil v avtni nezgodi, umrl dne 19. junija 1948, v starosti 69 let. Pokojni je bil rojen pri škofji Loki na Gorenjskem.

Pogreb se je vršil dne 23. junija iz Joe Zele in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav pristrčno zahvaliti Rev. Ozimeku za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede.

Pristrčna hvala vsem prijateljem, ki so pokojne- mu poklonili krasne vence ob njegovi krsti. Lepa hvala vsem, ki so darovali za sveto mašo, da se bodo brale za mir in blag pokoj njegove duše.

Enako lepa hvala tudi vsem, ki so ga prišli kropit, ko je ležal na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba, ter ga tako spre- mili na njegovi zadnji poti do groba.

Lepa hvala članom Waterloo Camp št. 281 WOW in Local 1065 Railway Carmen, za tako veliko udeležbo pri pogrebu, kakor tudi za tako lep dar.

Lepa hvala Joe Zele in Sinovi pogrebne mu zavodu za vso vljudno pomoč in postrežbo ter tako lepo ure- jeni pogreb.

Ti, predragi prijatelj, spavaj mirno v hladnem grobu do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

PRIJATELJI ČERCEK DRUŽINA

Cleveland, Ohio, 29. septembra 1948.